

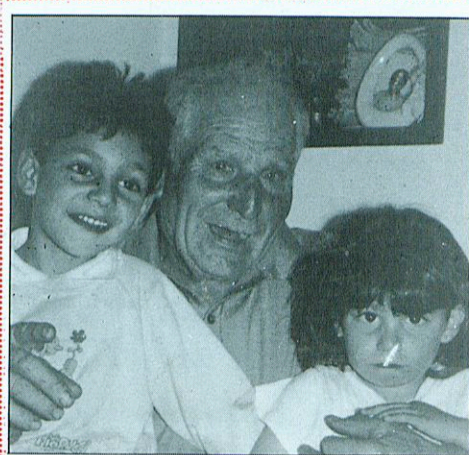
Escalenc

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 86

JULIOL 1987

CONVERSA AMB... Quilis Rodeja

16 DE JULIOL, DIADA DE LA MARE DE DÉU DEL CARMÉ,
PATRONA DELS PESCADORS.

Sumari

BÚSTIA · FULL OBERT · VIDA ESCALENCA: Records del meu col·legi · DE MÉS I DE MEYS · NOTICIARI LOCAL: Constitució del nou ajuntament, etc. · ESPORT I LLEURE: 1r Torneig local de fútbol-sala amb les «fotos» dels participants guanyadors, etc. UN XIC DE TOT · A & A (Humor) · FOTOGRAFIA ANTIGA DE L'ESCALA (col·leccionable), etc., etc.

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabrú
NOTICIARI LOCAL: S.I.L.E.
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

Apartat de Correus, 19
17130. L'ESCALA

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

BUSTIA

Els articles publicats a L'Escaleg expressen solament l'opinió de
llurs autors

COMUNICAT DE PREMSA

La candidatura escalenca d'ALTERNATIVA VERDA (Moviment Ecologista de Catalunya) vol manifestar als seus electors la satisfacció per haver-nos donat la seva confiança. En les eleccions legislatives de l'any passat els verds vàrem tenir la meitat de vots que ara, quan hi havia varis escalencs en la llista al parlament de Madrid. Aquest augment del vot ecologista a l'Escala és una satisfacció i significa que d'ací a quatre anys els verds podrem entrar a l'Ajuntament de l'Escala, com ja tenim un regidor d'ALTERNATIVA VERDA en el municipi de Ponts (Lleida).

També volem agrair-vos als que heu votat la CONFEDERACIÓ DEL VERDS al Parlament europeu, doncs heu fet créixer als verds i heu contribuït amb el vostre vot de qualitat a donar possibilitats a què l'organització ALTERNATIVA VERDA pugui tenir un acte de diputat al Parlament de Catalunya l'any vinent, doncs amb l'augment del vot ecologista en la circumscripció electoral gironina -comarques del Nord-est de Catalunya- pot ser molt probable obtenir un diputat autonòmic verd.

L'Escala i les comarques nord-orientals catalanes són terreny abonat per fer créixer els verds i aquest nivell d'avanguardia ecologista, fruit d'anys d'intervenció en la defensa de la terra i tots els aspectes de l'Ecologia Social, està donant els seus fruits, a nivell d'organització i també a nivell de tenir un electorat fidel i que augmenta.

Salut i Ecologia!

En nom propi i del conjunt de la candidatura

Tomàs Pagès i Bosch

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

EDITORIAL

ENMIG DEL FOC

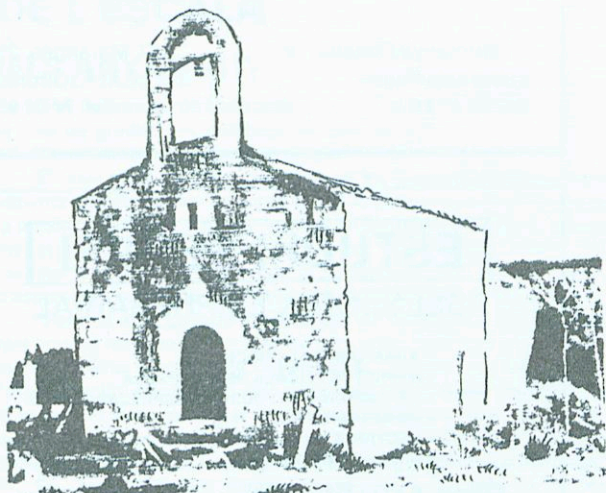
En escriure les paraules que encapçalen aquest escrit no ens referim al foc de cap incendi -tant freqüents, per altra banda, en aquesta època de l'any- sinó al fet de trobar-nos al mig de la feina en plena època estival.

Altres vegades hem comentat aquests fets en ple setembre, quan el «fort» de la feina ja era passat i es preparava la letàrgia hivernal. Però ara ho volem fer al «pic» de la temporada, quan les sensacions són més patents i més clares, quan totes les queixes, tots els temors i tots els desitjos es troben al ple.

Qui sap si no és ara -vista l'experiència passada- el millor moment per pensar -si ens queda temps- en totes aquelles coses de les quals ens lamentarem a l'hivern: «que l'estiu ha estat molt curt, que l'hivern és massa llarg, que no n'hem fet ni «per pipes», que no ha vingut prou turisme, que el que ha vingut no ha gastat gaire, que la competència és molt gran, etc. etc. etc.

Des d'aquí volem plantejar un tema de discussió, si us sembla bé: «Per què no fem, entre tots, una anàlisi de com tenim muntada la nostra vida econòmica. Per què no parlem de què volen els turistes que ens visiten i de què els oferim nosaltres i de quins mitjans hi posem per aconseguir-ho».

Creiem que no és pas massa, pensar en aquestes coses, entenguem-nos. Encara hi som a temps, creiem.

LA SARDANA, SEGONS ESTUDIOSOS DEL FOLKLORE VA NÉIXER A SANTA REPARADA DE LES CINQ CLAUS

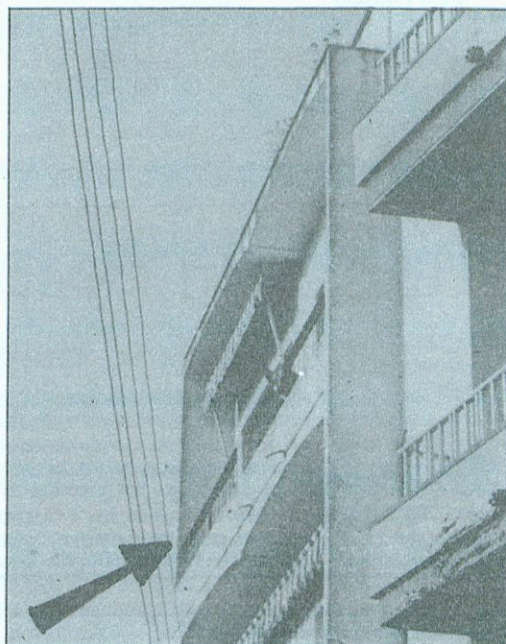
★★★★★ Un punt que val la pena esmentar pel seu interès, és la teoria escrita per alguns estudiosos del nostre folklore segons la qual a la parròquia de Cinc Claus va néixer la nostra dansa nacional: la sardana.

Aquesta teoria ve donada per una creença força estesa que la sardana és una dansa que en els seus moviments més primitius es ballava a l'antiga Grècia. No és per tant forassenyat pensar, que amb l'arribada dels grecs a les costes catalanes de Roses i Empúries, portessin, ultra del seu afany de comerç, un gran bagatge cultural i dins aquesta munió d'arts noves, s'hi trobés també aquella dansa que es ballava donant-se les mans, com hem pogut veure en reproduccions de ceràmiques procedents d'aquell país capdavanter de la cultura mediterrània.

Quina relació, us preguntareu, poden tenir aquestes teories i la parròquia de Cinc Claus? La resposta vindrà tot seguit: la primera és que aquesta parròquia és a tocar de les ruïnes d'Empúries i podia ser habitada perfectament per una colònia de ciutadans vinguts de l'antiga Grècia.

La segona, i crec que força definitiva és que, des de temps immemorials, en la festa major de la població de l'Escala, es ballava la sardana anomenada de les Cinc Claus. Aquest esdeveniment folklòric pensem que ens el podria explicar millor que ningú, el gran escriptor i folklorista Joan Amades, al qual cedim la paraula, i que al seu monumental costumari ens diu: «En la diada de Santa Màxima era la festa de la població de l'Escala. La nota tradicional són les ballades de sardanes. Antigament havia sobresortit, per la galania i bon aire en ballar, una rodona formada per cinc parelles dels minyons i hereus més garrits i de les minyones i donzelles més airoses del proper vilatge de Cinc Claus, que, segons veu de la tradició, recordaven els cinc mariners vinguts de terres llunyes i ignotes que van establir-se a l'Empordà i van fundar la primera població d'aquesta contrada, formada fins fa quatre dies només per cinc cases, circumstància a què fa referència el títol de Cinc Claus que distingeix el poblat agregat a l'Escala. Aquells mariners portaren la sardana de les terres d'on venien i la van ensenyar a l'altra gent de casa nostra, i els seus successors, fins fa quatre dies, eren els qui la ballaven més bé com a bons continuadors de la tradició que servaven molt curosament». Fins aquí les paraules de l'admirat Joan Amades i el dubte prudent de si el que hem explicat en aquest article pot entrar dins la llegenda, la història o la tradició. Jo, personalment, crec que pot ser una encertada barreja de tots tres conceptes. Una barreja en la qual es fonamenten gairebé tots els fets dels pobles com el nostre, amb una tan llarga vida plena i rica d'esdeveniments.

Josep M^e: Broto i Twose

UN CAS COM UN CABÀS

- Avui te'n explicaré un, de fet, que n'hi ha per a llogar-hi cadieres.
- No serà també de cables i de penjarelles suposo.
- No, aquesta vegada va de gossos...
- Vatúia l'olla! No me'n parlis!
- Calla i escola. Va de gossos, de cara dura, d'higiene i d'inoperància, entre d'altres coses. La veritat, si no fos per la confiança que m'inspiren les persones afectades que m'ho van explicar i el testimoni dels meus propis ulls que ho varen veure, m'hagués costat de creure-ho.
- Apa, engega d'una vegada.
- Doncs imagina't que, tot d'una, apareix en un apartament d'un edifici del poble (els detalls de la seva "aparició" serien objecte d'un altre reportatge de fets insòlits, que, per ara, deixarem de banda) un jove foraster amb un enorme gos llop. Com que el jove treballa tot el dia i el gos resta sol a casa, munta un "curiós" dispositiu a fi i efecte que les deixalles naturals, producte de les normals funcions fisiològiques de l'animal...
- Vols dir la merda i els pixats.
- Home! Jo ho intentava dir de manera més fina, però en fi, això mateix, tal com dius. Doncs, com deia, per a poder eliminar tota la porqueria de manera còmoda i ràpida, no se li acut altre procediment que fer dos forats a la barana de la terrasseta, instal·lar-hi un parell de tubs de goma i, quan li convé... avall va!
- Què dius ara! Vols dir que tota la m... va a parar al mig del carrer?
- Pitjor encara! Va a parar just al davant de la porta d'entrada dels apartaments. De manera que, a part de la fortor que tot sovint han d'ensumar si us plau per força tots els veïns, hi ha el perill que una sobtada "pluja àcida" els caigui pel damunt en el moment menys pensat. I no parlem de la higiene!
- Però, és que no s'han anat a queixar?
- Prou! Més d'una vegada! Però ara ve allò de la caradura, la inoperància etc.etc. que et deia al principi: el subjecte autor dels fets no tan sols no va fer cas dels requeriments dels veïns, sinó que, inclús va insinuar alguna amenaça quan s'ha insistit. I les denúncies per escrit, que m'han assegurat que s'havien tramès a l'Ajuntament i a la Guàrdia Civil, han rebut la callada per resposta.
- Mare de Déu, quines misèries! I això, on és?
- Mira, de moment t'he explicat el fet. Deixem els detalls per a una altra ocasió, si cal. No et sembla?

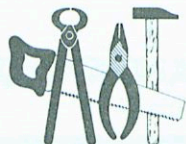
★★★★★★★★★★

Xavier

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

ESTUDI I SERVEI
ASSESSORIA EMPRESARIAL

- AREA LABORAL I SOCIAL
- ASPECTES FISCALS DE L'EMPRESA
- ASSESSORAMENT JURÍDIC-EMPRESARIAL
- COMPTABILITATS
- GESTIONS DE TOTA MENA
- ASSEGURANCES

JAUME BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

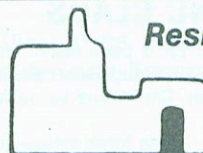
Tel. 77 10 23
L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

Residencial «FLORA PARK»
(PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:

6.000.000'—

condicions de pagament a convenir.
RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

C/ Empúries, 19
C/ Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA

(ELS ANYS VINT)

Des de principi de la dècada dels vint trobem en algunes actes la idea de graduar les diverses escoles del poble en un edifici de nova construcció per a nens i nenes.

El 9 de març de 1921, "reunits en les Cases Consistorials els senyors que componen la Junta Local de primer ensenyament sota la presidència del Sr. Alcalde Accidental En Joan Mas i Poch, prèvia invitació del Sr. Inspector En Josep Montserrat Torrent, es manifestà pel Sr. President que la sessió tenia per objecte parlar d'assumptes referents a l'ensenyament en aquesta població".

"Fent ús se la paraula manifesta el Sr. Inspector que els locals que acullen les actuals Escoles Nacionals de Nens manquen de les indispensables condicions higièniques. També és defectuosa l'organització escolar de les mateixes, les quals haurien de graduar-se a fi d'aconseguir els indispensables resultats d'educació que s'han de pretendre. Tant un com l'altre d'aquests inconvenients desapareixerien si per l'Ajuntament es llogués l'edifici construït pel Sr. En Josep Ximínis expressament per a Escoles o bé es construïssin nous edificis escolars que reunissin les indispensables condicions".

"Respecte a les impressions rebudes en la visita ordinària practicada a les Escoles Nacionals i privades pot dir-se en general que els Mestres tenen bastant d'aptitud i zel professional, essent la matrícula en l'Escola dirigida per En Lluís Alsina de quaranta-sis alumnes i trenta-cinc d'assistència mitjana. El material és vell i deteriorat en la seva quasi totalitat. L'Escola dirigida per N'Agustí Gratacòs té una matrícula de seixanta-nou alumnes i cinquanta-sis d'assistència. El material va renovant-se, si bé n'hi ha una part en pèssim estat. L'Escola de nenes dirigida per Na Francesca Fraga té una matrícula de noranta-set alumnes i una assistència de seixanta-cinc, essent el material més ben conservat que en les escoles anteriors. Pel què fa a les Escoles privades la dirigida per Na Carme Teixidor, té una assistència de seixanta-cinc alumnes tenint l'autorització legal necessària. La dirigida per En Josep Sureda, té uns cinquanta alumnes no havent pogut exhibir la documentació legal, d'on es desprèn que no té autorització per a funcionar. Serà, per tant, necessari si es confirma aquesta falta, que formi l'oportú expedient".

"En general existeix en totes les Escoles una extraordinària falta de puntualitat, la qual s'ha de procurar treure per tots els mitjans possibles entre els quals la Junta pugui examinar si seria convenient especialment a l'hivern a l'hora de les vuit i mitja o nou amb tal que s'omplin les tres hores reglamentàries del matí i de la tarda".

"Exhora així mateix a cooperar amb entusiasme en l'obra de la mutualitat escolar benemèrita, institució que pot reportar excel·lents resultats d'educació per als fills d'aquest poble".

Signen: Joan Mas; l'Inspector, J. Montserrat Torrent; Josep Masferrer; Carles Costa, Pbre. Rector; Josep Ma. Dubé; Rafel Juli; P. Sureda.

Els dos últims paràgrafs estan traduïts, com els altres, literalment. Referent a la "mutualitat escolar", va continuar existint i amb un cert interès durant els anys quaranta i cinquanta, però la major part de la gent bastant jove no n'ha sentit a parlar mai.

(Continuarà) **Joan Morera i Desel**

LA CORTESIA NO DESVALORA LA VALENTIA

L'altra nit vaig somniar que fonents i agrupacions sardanístiques i folklòriques de Catalunya havien acordat d'exportar aplecs i ballets en terra andalusa, a les proximitats d'Almeria, Màlaga o Jaén, en fraternal contrapartida dels festivals de "flamenco", "fèrias" o "romerías" que els amics bètics celebren a casa nostra amb indiscutible èxit; ja és sabut que en aquestes ocasions, Barberà, Sta. Perpètua i Cornellà es transmuten en poblats "caminallums" en massiva presència de conterrànies afluïnt de tot

el Principat i enmig, sigui de jocosos fandangos, sigui de fervents jaculatories; festivitats per les que certs municipis catalans inclús distreuen de llurs pressuposts força milers de pessetes a títol de cooperació.

El meu somni seguia cogitant: Verges i Esparreguera exhibien per Sevilla i Granada llurs processons i representacions de Setmana Santa. I jo ja veia la Moreneta reemplaçant a la "Blanca Paloma" en el tàlem de la Macarena. I tan aviat "rociero" com "penitente", en el seguici d'un "paso" o en el d'una "romeria", em veia descobrint una vila i trobant singular que molts rètols i anuncis fossin redactats en català: "queviures, restaurant, espardenyera, garatge", etc. Ademés, molta gent parlava en català; inclús hi havia alguns dels nostres compatriotes que exigien dels nadius que se'ls parlés en llur llengua. I jo em preguntava: és possible que aquesta gent no imposi als forasters l'ús de llur parla autòctona en lloc de sotmetre's i d'eixarmar el camí a un idioma extern? Aquesta postura de supeditació deu ser força humiliant per a ells, no? ¿És gent feble o massa bona? I jo resumia: allò que un no vol per sí mateix, no ho ha de voler per ningú; de cap manera el català mai no ha de voler imposar la seva llengua en territori extern al seu; però de la mateixa faisó tampoc no ha de deixar-se senyorejar a casa seva per altre llenguatge que no sigui el vernacular.

I, bruscament, em vaig despertar. Aquestes consideracions no tenen perquè travar el meu propòsit de popularització cultural i em vaig permetre d'emprendre una campanya per a crear una F.E.C.C.A. (Federació d'Entitats Culturals Catalanes a Andalusia), en paral·lel a la F.E.C.A.C. ("Federación de Entidades Culturales Andaluzas en Cataluña") ja existent, i muntar les germandats idònies en cada comarca catalana a fi de captar el diner necessari per a generar i fomentar aquesta classe de representacions al país andalús; i amb l'esperança, naturalment, de què, en justa reciprocitat, no solament les autoritats "sureñas" accedissin a la nostra demanda, sinó que, a més, ens veiéssim ajudats pecuniàriament per pròdigs consells municipals oriünds. ¿Seria tot això del domini de l'irrealitzable?

Em penso, però, que tot i estant despert, el meu esperit vogaba encara pels eteris reialmes de la quimera car de tota evidència aquelles eventualitats no poden pas esdevenir-se; l'indispensable suport multitudinari ens mancaria allà on els catalans d'arrel deuen comptar-s'hi amb els dits d'una mà; seria com demanar peres a l'om. També és veritat que nosaltres hem tingut el privilegi de no haver de canviar de terror per a millorar la nostra existència, ço que no té cap mèrit; plantem a les víctimes d'aquelles obligades i doloroses migracions! Però... "la cortesia no lleva res a la valentia".

De totes maneres la filigrana del meu somieig no figura pas en la llista de les meves vel·leïtats reals, essent el meu dogma el següent: "Llengua catalana dominadora, no; dominant, sí; dominada, mai! Ei, a casa nostra!".

Saderra

TORNARAN ELS SERENOS?

Era sec i escanyolit. Fràgil, però valent. Garlaire com tota persona de poble a la seva edat. La seva barba sempre ben afaitada, semblava que mai s'havia d'acabar. Era en Segàs, un dels últims serenos pròpiament dits, que hi ha hagut a l'Escala.

L'evolució del temps ha aconseguit suprimir arreu, la figura d'aquells funcionaris encarregats de la vigilància nocturna a les poblacions petites i als barris de les grans ciutats. Els serenos han estat substituïts per altres figures més actuals.

Un Segàs avui dia, no seria solució per frenar l'allau de robatoris nocturns, bandes juvenils, cotxes cremats i altres històries per a no dormir. Però estic segur, que per molta gent, seria un racó de seguretat en la nit.

Deixant a part les cruets vesprades d'hivern en què els "nostres" Segàs buscaven refugi en els cafès, encara podem tenir present la sensació de confiança que donava, anant a altes hores de la nit cap a casa, trobar-se el sereno girant qualsevol cantonada.

No es tracta de tornar enrera en el temps, ni de reivindicar res. Només seria qüestió de recuperar una figura estimada per tothom, que va desaparèixer del mapa, sense més ni més.

Pere Juhé

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

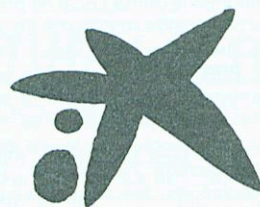

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

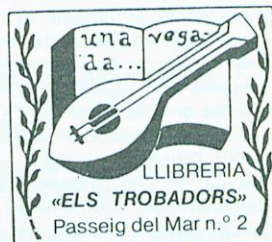

CAIXA DE PENSIONS

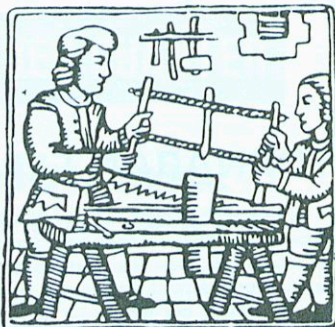
"la Caixa"

**CAIXA DE
GIRONA**
CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vila i Broto

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

EL COMPORTAMENT ELECTORAL DE L'ESCALA

Ja hem votat, titulava l'editorial de l'últim número de l'Escalenc, i a la pàgina 18 apareixia de quina manera voten els escalencs, no solament a les últimes eleccions, sinó durant tots els processos electorals de la democràcia. D'aquelles dades se'n poden extreure algunes deduccions, moltes de les quals el lector ja deu haver fet pel seu compte.

Fixem-nos primer en les eleccions municipals.

En cada elecció s'ha anat incrementant el nombre de candidatures, 3 al 79, 4 al 83 i 5 al 87.

Hi ha hagut un nombre elevat de candidatures independents només de caire local; 2 a la primera convocatòria, 1 a la segona i també 1 a la tercera. Fins ara aquestes agrupacions polítiques locals només han perdurat durant una legislatura.

En el 79 es varen presentar dues candidatures independents i el PSC. El 83 hi va haver un canvi important d'oferta. Desapareixen les dues candidatures d'independents i es presenten 3 candidatures noves, dues de partit, CiU i ERC, i una altra d'independents. Hi ha doncs, a partir d'aleshores, un predomini de les candidatures de partit, molt per sobre de les d'independents.

En el 87 els canvis són menors. Es mantenen les tres candidatures d'àmbit català o estatal, n'apareix una altra: Alternativa Verda, desapareix la candidatura d'independents i al seu torn es presenta una altra agrupació local, si bé el seu cap havia estat l'alcalde de CiU l'any 83. El PSC ha estat doncs l'únic partit present a totes tres convocatòries.

En aquestes tres eleccions hi han hagut importants trasvessaments de vots. En la primera els electors varen donar la seva confiança majoritària a una candidatura d'independents, 6 regidors. En el 83 es va repartir la confiança entre dues candidatures, PSC (4 regidors) i CiU (4 regidors). En el 87 l'elector s'ha manifestat clarament a favor del PSC, 7 regidors, deixant les altres candidatures en franca minoria.

Per sota d'aquests canvis de vots s'observa que el PSC és l'única opció que ha augmentat constantment de vots. El 79 va obtenir 523 vots i 3 regidors; el 83, 826 vots i 4 regidors; i al 87, 1.253 vots i 7 regidors.

Convergència i Unió ha passat de tenir 668 vots i 4 regidors el 83, a 510 i 2 regidors al 87.

Esquerra Republicana també ha disminuït de nombre de vots. En el 83 va aconseguir 418 vots i 2 regidors, i en el 87 únicament 248 vots i 1 regidor.

De les altres candidatures poca cosa es pot dir en haver-se presentat només una vegada. Únicament es pot assenyalar que Alternativa Verda és l'única candidatura que al presentar-se no obté representació a l'Ajuntament.

La victòria i la puja de vots del PSC ha estat una excepció del que ha passat a les principals ciutats i viles de les comarques gironines i també de l'entorn més immediat de l'Escala, el golf de Roses, en què en general el PSC ha baixat de nombre de vots.

Pel ball de candidatures independents, l'escissió de Convergència poc abans de les eleccions i la pèrdua de vots de CiU, sembla evidenciar-se una certa dificultat per la implantació sòlida d'una opció de centre-dreta a nivell local.

Aquest panorama varia si mirem les eleccions d'un nivell geogràfic superior.

En les dues eleccions autonòmiques ha guanyat CiU, la primera vegada amb 649 vots, 39% dels vots emesos; i la segona amb 1.325 vots, el 61% dels vots emesos. És la vegada que més vots ha obtingut una candidatura en totes les eleccions fetes a l'Escala.

Per altra part el PSC va obtenir 572 vots a la primera, 33%; i 512, 23% a la segona.

En aquest tipus d'eleccions l'Escala s'ha comportat en la mateixa direcció que la resta de Catalunya. Ha donat majoritàriament els seus vots a la coalició nacionalista CiU, amb un considerable augment de vots l'any 84, respecte a l'any 80; i en segon lloc al PSC, a una considerable distància.

(CONTINUARA)

SIMPLEMENT... UNA BONA REFERÈNCIA

De la revista mensual "Roda de Ter", editada per l'Ajuntament de la vila del mateix nom, vaig a copiar íntegrament el ban que abasta tota una plana de l'esmentada revista.

Recomano als interessats en mantenir neta la nostra vila de possibles excrements sòlids i líquids, propis dels gats i gossos que deambulen lliurement pels carrers, places, platges,... de l'Escala, que llegeixin el següent decret per tenir una idea de la possible solució que adopten altres poblacions que es troben com nosaltres

BAN

FAIG SABER: Que en compliment del Decret del Ministeri de la Governació de 17 de maig de 1952 i Circular conjunta de les Direccions Generals de Sanitat i Producció Agrària últimament publicada i a fi d'evitar els perills que representen en les poblacions els gossos vagabunds i abandonats, especialment pels greus mals que poden ocasionar amb la terrible malaltia de la ràbia i també en prevenció de la hidatidosis transmissible a l'home, queden obligats tots els posseïdors de gossos d'aquest terme municipal, al compliment de les prevencions següents:

- 1) Des d'ara, tot gos que circuli per la via pública o lloc d'afluència pública, haurà d'anar agafat amb cadena o corretja a la mà de la persona responsable.
 - 2) Els propietaris o posseïdors de gossos hauran d'estar, en tot moment, en possessió del corresponent certificat de vacunació antiràbica anual d'aquells i ensenyar-lo quan els agents de l'Autoritat el demanin.
- ★ ★
- 5) Els gossos i gats vagabunds seran capturats i sotmesos a segrets i observació, i seran sacrificats si en el termini de 48 hores no són requerits pels seus propietaris. En el cas de requeriment, l'animal serà vacunat si no ho fos, i estarà en observació durant 15 dies en el domicili del propietari o posseïdor.
- Els costos que s'originin, més la multa que correspongui, anirà a càrrec del propietari o posseïdor.
- Als efectes de l'apartat anterior, es consideraran vagabunds tots els gossos que circulin per la via pública o llocs d'afluència pública sense corretja.
- ★ ★

- 9) Les cries de gossos i gats que no estan destinats a propietaris que s'ocupen d'atendre'ls d'acord a les normes higièniques-sanitàries, hauran d'ésser sacrificades.
- 10) Es recorda que per circular els gossos entre diferents municipis hauran d'estar protegits per la respectiva targeta sanitària que acrediti la seva vacunació oficial.
- 11) Interessa recordar igualment que queda totalment prohibida l'entrada i permanència de gossos i gats en qualsevol tipus d'establiments dedicats a la manipulació, emmagatzament, venda o consum de productes alimentaris (botigues d'alimentació, bars, restaurants, etc.).
- 12) En cap cas no es podran traslladar gossos o gats en mitjans de transport col·lectiu, en els llocs o zones destinades a passatgers, excepte gossos pigalls.
- 13) La infracció de les anteriors instruccions serà severament sancionada per aquesta Alcaldia, sense perjudici de reservar-se la facultat d'elevat al Govern Civil de la Província la denúncia per a la seva sanció en quantia superior.
- 14) Els pobres de solemnitat i cecs que tinguin gossos que els facin algun servei útil, tindran dret a la vacunació gratuïta dels seus gossos.
- 15) Tots els propietaris o posseïdors de gossos que no els vacunin en les concentracions oficials de vacunació d'aquest municipi, hauran de donar-se d'Alta obligatòriament en el Padró Municipal de Gossos.
- 16) Igualment quedaran facultats els Srs. Veterinaris per a practicar inspeccions domiciliàries, quan la situació així ho requereixi.

El que es fa públic, per a general coneixement i compliment.

Roda de Ter, a 14 de maig de 1987

Pilar Pellicer de Gispert

RENAULT

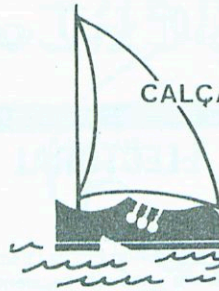
GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI

GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

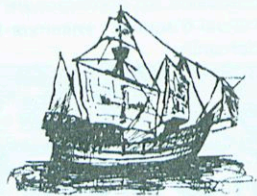
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

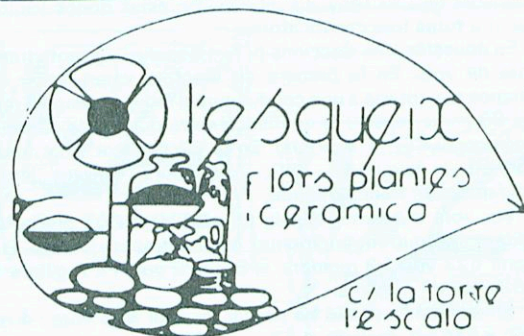
REPARACIONS

COPEES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

l'esqueix
f' l'ors plantes
i ceramico

C/ la torre
l'escaló

ROSA MARIA BALLESTA

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

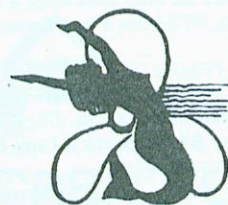

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

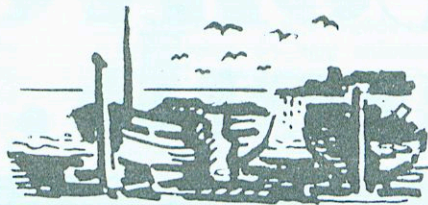
EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE

vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD QUANTER

RECORDS DEL MEU COL·LEGI (I)

En no haver tingut l'oportunitat d'aportar la meua modesta col·laboració escrita –sí que ho vaig fer en altres ordres– al llibret-opuscle editat pel Col·legi Públic Empúries, en ocasió del cinquantenari de la seva fundació, aprofito ara l'ocasió que tant democràticament em proporciona "L'Escalenc" per evocar uns records que, més que propis, són també d'una generació que, com jo, igualment enyora aquells anys ja llunyans de la nostra infantesa.

D'aquesta manera, també hi haurà un petit i senzill testimoniatge d'adhesió per part d'aquesta secció, "REFRESQUEM LA MEMÒRIA", als actes celebrats a l'Escala a les darreries del passat mes de maig.

Els meus records de l'escola, no els tinc pas ordenats cronològicament. Estan, més aviat, barrejats. Uns són més clars que els altres. A més, no són en gran nombre, ja que donades les circumstàncies familiars provocades per la pèrdua del meu pare i dos germans quan jo tenia tan sols quatre anys, m'ingressaren de molt petit al Seminari de Girona –del qual sempre n'estaré agraït– i molt aviat em vaig veure lleugerament desorientat de l'Escala, que és el mateix que dir de l'escola, que és el lloc on l'infant hi passa una important part de la seva vida.

Malgrat els pocs anys passats a l'escola, la recordo molt bé com era: el seu gran passadís, les aules que donaven a aquest passadís els seus grans finestral, les seves taules, les seves cadires...

Recordo molt bé el senyor Ferran Resa. Per nosaltres, era el senyor Fernando. L'apreciàvem molt perquè era una bellíssima persona. Sembla com si fos ara que ens feia llegir al voltant de la seva taula, sobre la tarima. Hi posàvem un gran interès, sobretot perquè seguia el mètode de fer-nos passar. Si un s'equivocava, el primer que el corregia passava davant d'aquell. L'atenció estava assegurada.

Encara ara, de quan en quan en vénen a les mans els llibres de lectura "Lecciones y Cosas" i el de "Países y Mares" i, tot fullejant-los, hi veig uns números molt petits, escrits en llapis, que el senyor Fernando ens posava en el punt exacte on havíem acabat la lectura i que corresponia al lloc seguint l'ordre que cada nen ocupava en plegar la lliçó. D'aquesta manera, l'endemà següent, tothom sabia el lloc que tenia i el punt exacte del llibre on es tocava reprendre la lectura.

Recordo que al costat de la nostra classe, la del nivell mitjà, hi havia un mestre que tenia la fama de pegar molt, almenys, això era el que deien els nens que anaven amb ell. Eren els més petits del Col·legi i el coneixien per en don Pedro. I devien tenir el seu punt de raó, perquè en alguna ocasió que deixaven la porta de la classe oberta, encertàvem a veure en don Pedro que corria darrera d'un nen, donant voltes per la classe, amb el regle aixecat enlaire amb la intenció –no massa santa– d'arreglar l'alumne i escalfar-li la mà de valent.

Malauradament, de senyors "Pedro" n'hi hagué més d'un. Però no és menys cert que eren unes altres temps, uns altres mètodes, unes altres mentalitats, sortosament ja superades.

Parlant de regles i de pegar, recordo molt bé –encara que gràcies a Déu sense rancor– que en el poc temps que vaig anar amb el senyor Adroher, aquest tenia el costum d'encarregar el manteniment de l'ordre de la classe, quan ell havia d'absentar-se una estona, a un o dos alumnes que, per cert, no eren els més avantatjats, i els noms dels quals, per prudència, no anomeno. Per nosaltres, eren els "enxufats" del mestre.

No crec, de cap manera, que complissin ordres seves, però el fet era que el vigilant de torn, que gairebé sempre era el mateix, s'aprofitava de valent del seus privilegis perquè, al més mínim moviment que veia, se'n hi anava amb el regle i si no el trencava a la mà, poc se'n faltava. Qui us ho podria dir bé serien els meus dits i els d'alguns companys. Gairebé sempre solíem ésser els mateixos els que rebíem, ja que pel que es veia no érem del seu grat. I si t'haguéssis queixat, l'endemà següent hi hauria hagut ració doble.

Si alguna vivència escolar ens podia haver traumatitzat –al menys, a mi no m'ha succeït– hauria estat aquesta prepotència i fals liderat per part d'uns companys de la mateixa classe i edat, alimentat d'un injust favoritisme per part del mestre de torn, i no pas el fet de resar el rosari i la pràctica del mes de Maria, actes que alguns recorden com una cosa retrògrada i esclavitzant.

El rosari dels dissabtes i el mes de Maria ens proporcionava l'ocasió de reunir-nos setmanalment en el passadís tots els alumnes del centre. Als petits ens agradava compartir una estona amb els més grans, als quals vèiem uns nois, mentre aquests ens miraven pel cim de l'espallia amb ulls paternals.

No crec que això pogués fer cap mal, ans el contrari, el companyerisme, la convivència i el fet de resar el rosari en comú, crec que són valors positius que ens feien molt de bé.

conversa amb.....

Quilis Rodeja

L'Escalenc.— Quan va néixer?

Quilis Rodeja.— Vaig néixer el dia 17 de desembre del 1.911, a l'Escala, al carrer dels Horts. Aquí, en aquesta casa on estem ara, hi vam venir l'any 1.929.

L'Esc.— Com es deien i de què feien els vostres pares?

Q. R.— El pare es deia Josep Rodeja i Sureda, era escalenc, i la mare Caterina Fontaner i era filla de l'Armentera. Treballaven la terra, es dedicaven al transport amb tartana i carruatges i també venien cimà i obra per a la construcció en un magatzem del carrer dels Horts. Teniem dues tartanes i feiem lloguers quan en sortien. Anàvem fins a Figueres, a Camallera i altres llocs. Recordo que el meu pare anava a buscar l'avi Sauch a Camallera, quan venia a cobrar els terços, pel mes d'agost.

L'Esc.— Quan va començar d'anar a l'Escola?

Q. R.— Sé que fins als vuit anys vaig anar amb les monges, després amb el Sr. Pepet i a repàs amb el Sr. Masferrer; més tard vaig ingressar a les escoles de l'Ave Maria, on durant uns mesos vaig anar amb el Sr. Alsina i darrerament amb el Sr. Agustí Gratacòs, que era de

Port-bou. I ja que parlem del Sr. Agustí, he de dir, com escalenc que sóc: «En sap molt greu que mai cap ajuntament dels que hi ha hagut, li hagi dedicat un carrer». Es mereixia no només un carrer, sinó carrer i plaça. Era un mestre que ensenyava per vocació i una bona persona. La Generalitat, abans de la guerra, el va considerar molt, era una espasa en el seu saber.

L'Esc.— Recordeu qui hi anava amb el Sr. Agustí?

Q. R.— Recordo que a la fila de davant hi havia en Pere Sala, en Paco Vilabrú, en Joaquim Piqué, en Sidón i en Vilabrú de la Punta, i en un altre lloc el noi de Can Patrici i jo mateix. Hi vaig anar fins els 14 anys.

L'Esc.— Quan vau plegar de l'Escola, què va fer?

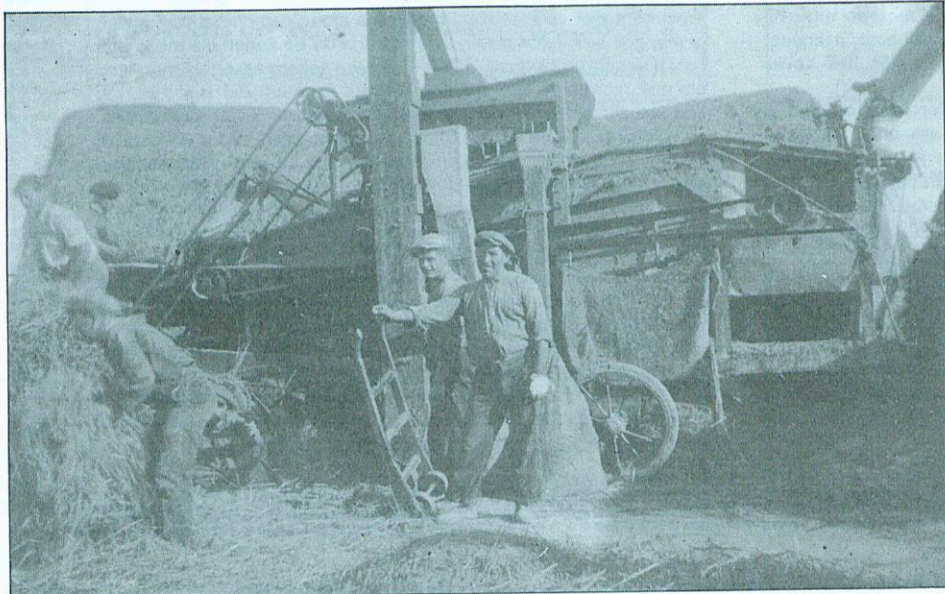
Q. R.— Ajudar al pare. A casa teníem era, a l'estiu es batia, i et podies fer un jornalet. Els jornals eren molt petits, treballaves 12 o 14 hores per sis o set pessetes i així s'anava tirant. Això era dels anys 24 al 28. Més tard, en venir les màquines de batre, es pagava a 10 pessetes l'hora.

A l'era jo me'n cuidava de balejar, sabeu

què vol dir això?, doncs mireu, el gra es garbellava i si feia vent treia el boll, però si no en feia, s'havia de balejar, és a dir, amb una escombra anar traient el boll que quedava en el gra. Es passaven dos garbells, un de llates i un altre més petit, pequè la porqueria quedés ben triada. Generalment, dos homes tiraven el gra, el pare garbellava, ell en sabia molt, i jo passava l'escombra per netejar-lo. Per això, el moliner quan li duien el blat, deia: «Si és de can Quilis, ja me'l quedo». En canvi, si era d'una altra era, primer el volia veure. A l'any 28, quan jo tenia 17 anys, vam comprar una lligadora i anàvem a segar pels altres. Abans però, devia ser cap a l'any 23, recordo que venia a batre a l'era en Pijoan, i cosa que no havíem vist mai, plantaven les garbes dretes i per separar la palla del gra, hi posaven tres ternes, és a dir, nou animals, sense roc, i vinga cridar i punxar els animals perquè corressin més. A vegades, si es feia tard el pare hi posava els tres animals que teníem a casa i, així, acabàvem abans. Llavors, quan estàvem, feiem la cargolada, feiem gresca, es desafiaven a veure qui era més valent. Recordo que, una vegada, el pare, amb una joguesca, va posar-se, amb les dents, un sac de blat a l'esquena. Hi això ho havia vist fer a altres persones també.

L'Esc.— Hi havia moltes eres a l'Escala, en aquella època?

Q. R.— Tres o quatre. Recordo la de cal Sabataret, que abans s'hi estava en Badó de l'Era, i després en Barretina; la de ca l'Esparralló. També hi havia pagesos que en teníem i es feiem les feines ells mateixos, com en Lòpits i l'Uliaire i algun altre. La primera era que va tenir el pare era a «Sota la Costa», allà on ara hi ha la gasolinera, però portava molta murga traginar-ho tot i l'any 1.900, el pare va comprar aquesta finca, que donava a la muralla i arribava fins al cantó de Can Massafont, que, aleshores, era el pati de Can Crispí, és a dir, tota l'Avinguda de l'Ave Maria que afronta amb la nostra finca, també era nostra i durant l'alcaldia d'en Jaume de la Tassis, la vàrem haver de cedir per

carrer. Vam donar més de mitja finca sense que se'ns pagués res. Això, s'ha de tenir en compte.

L'Esc.— Teníeu terres per cultivar?

Q. R.— Jo sempre he fet de pagès. Teníem una mica de terra nostra i en teníem en arrendament. Les terres les teníem entre els Comuns i el Pla de les Corts. Hi cultivàvem el que és normal a la nostra comarca, blat de moro, blat, civada, ordi... Bé, de blat de moro en feia el que podia regar.

Jo volia comprar-me una moto i vaig anar a Barcelona. I en comptes de la moto vaig comprar-me un motor per regar, un Connor Bernard, que encara s'engega d'un sol cop de maneta. Jo a les màquines els hi parlo, i a les plantes també. Ni les màquines tiren sense donar-les res, ni les plantes creixen, ni la terra no dóna si tu no li dónes... I n'hi ha que es pensen que sí. Els joves no ho veuen gaire, els grans ho veiem més. Si vas a l'hort i veus una planta que fa cara de misèria, què has de fer?, doncs tirar-hi una mica d'amònic, regar-la quan s'ha de regar i treballar-la quan sigui l'hora.

Tinc un olivet que és preciós, aquest any potser hi colliré 150 ó 200 litres d'oli, és a Santa Maria del Palau. Poques finques s'hi treballen allà; abans era molt bonic perquè tot eren vinyes. El pare el va heretar del seu pare i jo l'he heretat d'ell; això està molt bé, que les coses passin de pares a fills. També tinc un hort als Comuns, on cullo una mica de tot: patates, cebes, monjetes...

Avui he anat a Figueres a comprar planter: quatre tomateres, porros, monjetes... M'agrada molt treballar l'hort i portar alguna cosa a casa. Quan en tinc, tothom en menja, els de casa i els de fora de casa.

És una llàstima que aquí a l'Escala s'hagin deixat perdre els horts que hi havia, haurien d'haver-se conservat, i crec que pels jubilats seria un bon entreteniment.

L'Esc.— L'hort amb què el cultiveu?

Q. R.— Tinc un moticultor. Hi ha qui es gasta els diners en pitos i flautes, jo compro eines, una motoserra, el moticultor, una barqueta per anar a

passar l'estona... No vaig al cafè i em distrec així.

L'Esc.— Ens heu dit que anàveu a Figueres, amb quins amics us hi trobeu?

Q. R.— Amb gent de tota la plana. Ja coneixien al meu pare, i ara em coneixen a mi, de quan feia de pagès. Abans hi anava cada dijous i a Girona cada dissabte, ara només hi vaig el dia que em ve bé. Vaig a comprar planter o alguna altra punyeta i després vaig a passar el rato a l'Astoria, allà m'hi trobo amb en Pagès de Capmany, que encara avui li he pagat un bocoi de vi, amb l'Arrissat de Vilacolum, en Feixes de Garriguella, un de Can Tunau de Fortià, amb en Pepe Sala, i amb molts altres, tothom em crida.

A Girona, ens trobàvem al Cafè Gran Via, ara ja s'ha desfet la colla que ens hi reunim. Ara, quan surto de casa, m'agrada arribar aviat, m'agrada estar amb els meus nêts.

L'Esc.— Què vas fer quan vas deixar de fer de pagès?

Q. R.— Quan vaig plegar, vam decidir optar pel turisme. Jo tenia molta por i pensava: «Fins ara hem pogut sucra la torrada, ara potser no ho podrem fer...» Vam començar això dels pollastres i com que ja havia fet de cuiner a la mili amb molt d'interès, me'n vaig sortir.

Jo ho vaig iniciar i ara ho continua el meu fill, que ho fa tant o més bé que jo.

L'Esc.— Quin any vareu començar amb els pollastres?

Q. R.— Em penso que era l'any 65. Vaig comprar una màquina de 24 i en vaig vendre molts. Mireu, en altres llocs els poden trobar més bons que a casa, però més nets no. A casa tenim bons frigorífics i gent que ho fa molt net.

L'Esc.— Què fèieu quan ereu jove per passar-vos-ho bé?

Q. R.— A l'any 27, van fer els locals de Pekin, i quan plegàvem de treballar tots anàvem a treure rocs i ajudar a fer l'obra. Jo vaig fer molts viatges sense cobrar per la societat, i molt sovint agafava una acció de 5 duros, i no jo, molta altra gent també, i tot s'ha perdut... És una llàstima!. S'havia

d'haver pagat el que es devia i no deixar-ho perdre, ara el poble tindria un bon local.

L'Esc.— Sempre heu treballat a casa vostra?

Q. R.— De jove, una vegada que hi havia molta feina, em vaig enfadar amb els pares i me'n vaig anar a treballar a Girona, a una vaqueria i després a l'Hotel dels Italians i em recordo que quan jo m'aixecava, a les sis del matí, llavors se n'anava a dormir en Santiago Rusiñol i jo l'ajudava a pujar l'escala. La seva senyora en deia: «Quan siguis més gran tu seràs el nostre xofer». Tenien un «Ford Llagosta», que en deien, i quan venia el seu xofer jo també hi remanava, el feia anar endavant i endarrera.

L'Esc.— Vau anar a la guerra?

Q. R.— Ho veia una mica fosc tot. Quan em vaig haver de incorporar, vaig ingressar a l'infanteria de marina i ens van fer anar a Torrevieja, i allà, com que ja estava tip de treballar a la cuina, que va ser la meua feina mentre vaig fer la mili, vaig entrar de carter junt amb un de Roses, que es deia Andreu Ribas. Llavors, em van treure perquè no havia estat al front i m'hi van enviar. Però vaig fer un curs de meteorologia i un curs d'anti-gas, i així vaig passar la guerra sense haver de tirar cap tret.

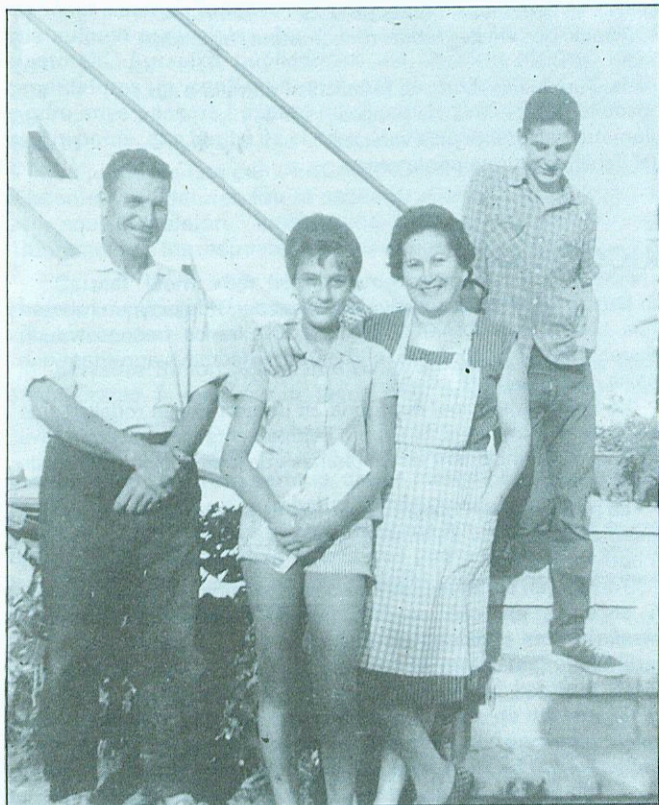
L'Esc.— Quina Escala us agrada més, la d'abans o la d'ara?

Q. R.— A la d'abans hi havia més compenetració entre la gent; tothom era amic, tothom es saludava; anaves a les sardanes a la Cargolera i era molt bonic allò, no hi havia categories, tothom ballava sardanes; feies una «graciosa» i valia 25 cèntims.

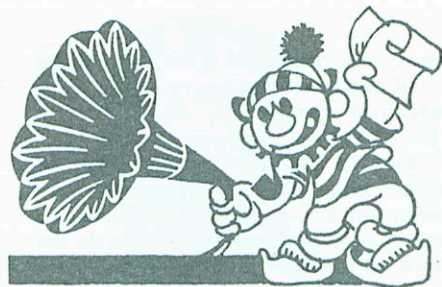
L'Esc.— Què en penseu de la gent jove?

Q. R.— Cal que hi hagi feina per la gent jove. Calen centres recreatius, biblioteques, centres de formació professional... Cal que la gent jove pugui formar-se i treballar, sinó es fa malbé. I voldria que aquests nois que entren a l'Ajuntament amb tanta afició, ho fessin bé.

RODOMA

NOTICIARI LOCAL

S.I.L.E.,

CICLE DE CONFERÈNCIES

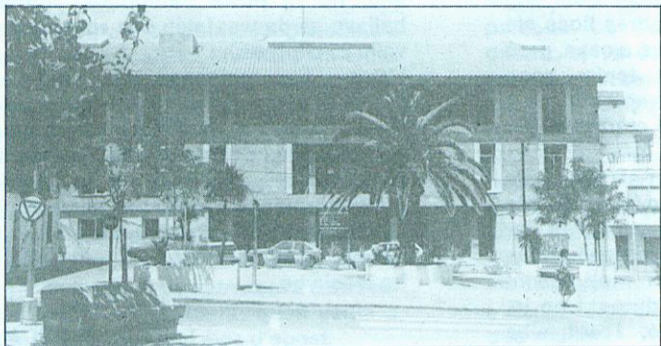
Aquest passat mes de juny, s'ha celebrat a Girona un cicle de conferències sobre estudis i projectes d'Empúries amb motiu de fer conèixer els resultats dels darrers treballs d'investigació que s'han fet a la zona. Els temes de les conferències foren: "Les darreres excavacions d'Empúries", "La vida històrica d'Empúries" i "Els indiquetes i Empúries". S'acabà el cicle de conferències amb una taula rodona sobre el tema "Projectes de futur per a Empúries", a la qual hi assistí el batlle de la vila Rafel Bruguera.

PESCA

Per tal de salvaguardar la fauna piscícola del golf de Lleó, els representants de les confraries de pescadors de la zona, han arribat a un acord de col·laboració. L'administració estudia el document redactat per donar-hi el vist i plau. Segons el President de les confraries de Catalunya, l'escalenc Pere Ros, és evident que es pesca en excés i per tant és lògic que l'administració només autoritzi un nou vaixell de pesca, sempre que el patró es comprometi a desguassar el vell.

MÉS SOBRE L'ABOCADOR

L'ajuntament de Pedret i Marçà ha exposat les condicions amb les quals acceptarà la construcció de l'abocador controlat. Recordem que aquest abocador recolliria les escombraries urbanes de l'Escala a més d'altres poblacions alt-empordaneses.

LES OBRES DE L'EDIFICI DE L'AJUNTAMENT

Els terminis fixats en la construcció de l'edifici de l'ajuntament no s'han complert. Aquest és el motiu pel qual l'ajuntament de la vila i l'empresa constructora han rescindit el contracte de mutu acord, deixant la fase dels acabats per més tard. Els treballs pendents, la majoria de fusteria, lampareria, guixaire... es posaran a subhasta amb la intenció que puguin ésser acceptats per industrials locals.

EL POLISPORTIU TÉ PORTER-MANTENIDOR

El passat mes d'abril es va celebrar la prova per a la contractació en règim laboral i pel termini d'un any, d'un porter-mantenidor del pavelló municipal d'esports. Es presentaren 7 aspirants, dels quals i després de les proves corresponents, sortí elegit en Josep Andrade i Ruiz.

CENTENARI

El dia 28 de juny, l'Església Evangèlica Baptista de la vila, amb assistència d'autoritats locals i representants d'altres esglésies evangèliques d'arreu de Catalunya va celebrar el Centenari de la seva fundació i el 37è Aniversari de la inauguració de la seva capella actual. Després d'unes paraules de salutació del pastor de l'Església David Quintana, del batlle Rafel Bruguera i del rector de la nostra parròquia Mossèn Salvador Jué, es llegiren les actes de constitució (1887), del començament de construcció de la capella (31-10-49), de l'acabament (4-3-50) i de la inauguració (29-6-50). Un refrigeri va posar cloenda a l'acte.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ DE JUBILATS

El dia 2 de juny, 55 pensionistes assistien a la IV Assemblea de la Federació d'Associacions de la 3ª edat de Catalunya a Barcelona. Prèviament i en una excursió organitzada per l'Associació de Jubilats de la vila, visitaven el Barri Gòtic de Barcelona, el Museu Picasso i dinaven al Poble Espanyol.

El 12 de juny i dintre la Festa del 7è. Aniversari "Edat d'Or", participaven en l'excursió a Lloret de Mar per tal d'assistir a l'espectacle del Gran Palace amb sorteig d'obsequis, premis als més grans i a les entitats assistents.

Al matí va tenir lloc i després d'un bon esmorzar en un restaurant de Lloret, un espectacle a càrrec de l'Esbart Dansaire. A les 2 visita al Central Park i dinar especial en un dels seus salons.

CASAL D'ESTIU I GUARDERIA MUNICIPAL

El dia 1 de juliol varen començar a funcionar el Casal d'Estiu i la Guarderia Municipal. El Casal és per a nenes i nens de 6 a 12 anys, funciona diàriament de 4,30 h. a 7,30 h. de la tarda a les aules de 1r. nivell d'E.G.B. del Col·legi Empúries i té 1 coordinadora i 7 monitores. La guarderia és per a mainada de 0 a 6 anys, funciona a les aules de F.P. de 9 del matí a 8,30 h. de la tarda i té 1 coordinadora, 5 mestres i 1 auxiliar.

RELACIÓ DE SERVEIS REALITZATS PER LA POLICIA MUNICIPAL EL MES DE JUNY:

Accidents de circulació amb atestat	14
Accidents de circulació sense atestat.	14
Aldarulls a la via pública, a habitatges i a locals públics	9
Ajuda prestada en incendis i a transeünts i persones estr.	91
Anomalies a la via pública	32
Detencions per delictes	12
Denúncies per infraccions	35
Informacions per telèfon, per les patrulles i turístiques	285
Localització persones i infants perduts	11
Recuperació de vehicles robats (Ciclomotors i bicicletes)	5
Serveis especials	105
Serveis d'urgències (Metges, farmàcies i patrulla d'aux.)	135
Trobada d'objectes a la via pública	30
Quilòmetres efectuats pels vehicles	11.806
Total vehicles retirats per la grua.	13

SUCCESSOS

Un súbdit suís, denunciava el passat dia 3 de juny, un robatori d'una bossa amb 784.000 ptes., 9.000 francs francesos i un collaret. Segons la denúncia, el robatori s'efectuava aprofitant que s'havia deixat la porta oberta.

La Policia Municipal descobria en un hort de les rodalies, una plantació de marihuana. El Grup d'Estupefaents de la Guàrdia Civil procedia a l'arrancament de les plantes que ja tenien una alçària de més d'un metre.

La patrulla de la Policia va detenir tres presumptes lladres que es dedicaven a robar a l'interior dels cotxes i als quals se'ls ocupà un cotxe robat.

També van ser detinguts tres sospitosos de robatori de xalets. En el cotxe en què anaven, portaven un munt d'objectes presumptament procedents de robatori.

CONSTITUCIÓ DEL NOU AJUNTAMENT

El dia 30 de juny de 1987, tingué lloc a la sala d'actes del Pavelló Municipal d'Esports la constitució del nou Ajuntament. L'ESCALENC va ser present a l'acte i va recollir les paraules i les impressions dels caps de la llista de les diferents candidatures. Destaquem, a continuació, algunes frases de l'alcalde electe i la resposta de cada cap de llista a la pregunta feta per L'ESCALENC.

Un cop acabat l'acte de constitució de l'Ajuntament i elegit alcalde, Rafel Bruguera, després d'unes breus paraules d'agraïment als regidors sortints, presents a l'acte, es va adreçar als regidors que per primera vegada entraven a formar part del nou Consistori amb les següents paraules: «S'ha d'aprendre, de mica en mica, cada dia, que és l'administració local, perquè d'aquesta manera els nous regidors puguin desenvolupar el seu càrrec amb tota la confiança i responsabilitat que pertoca». I va afegir: «A partir d'avui, em proposo mantenir contactes amb les altres candidatures i manifesto el meu desig que l'Ajuntament de l'Escala sigui un Ajuntament en el qual el treball, el consens, la concòrdia i la dedicació sigui la norma que predomini per sobre les altres. Per tant estic disposat a atorgar tasques de responsabilitat a tots els regidors que vulguin assumir-les, tenint en compte, però, els resultats electorals. Agraeixo públicament als regidors de les altres candidatures la confiança que m'han dipositat en aquests quatre anys passats i espero continuar treballant pel futur del nostre poble, que també és el futur de Catalunya».

La pregunta feta per L'ESCALENC als caps de llista de les diferents candidatures fou la següent: «Donada la composició del nou Consistori, amb quina actitud entreu al nou Ajuntament?. I les respostes van ser aquestes:

Carmel Isern: «Ser fidel al programa que hem elaborat i també a un principi fonamental pel futur del nostre poble que és la convivència».

Salvador Simon: «Serà una actitud constructiva, de total col.laboració i acceptar la tasca que designi l'alcalde per treballar pel poble».

Josep Lluís Sastre: «Hi vaig amb actitud expectant, a veure què em diuen, com em pertoca, com a minoria de l'Ajuntament de l'Escala. Si més no, a treballar al més que pugui dintre de les coses que jo pugui dir a l'Ajuntament, de les ofertes que pugui fer-hi i de les idees o dels canvis que pugui proposar: sempre respectant, però, que hi ha una majoria i una minoria. Espero que les coses es facin amb consens».

Rafel Bruguera: «Hi vaig amb la mateixa actitud de fa quatre anys però sent conscient que la major responsabilitat que tindrà pels resultats obtinguts. Cal veure l'actitud de la resta de forces. Si hi ha voluntat de treballar, de col.laborar o, fins i tot, de fer una oposició constructiva per part dels altres representants, ja que penso que des de l'oposició també es pot fer feina».

El dia 14 de juliol, tenia lloc a la sala de reunions del Poliesportiu, el primer ple després de la constitució del nou consistori, i amb el següent ordre del dia: 1.— Aprobació acta anterior. 2.— Creació de la Comissió de Govern. 3.— Periodicitat de les sessions. 4.— Nomenament elements consistori. 5.— Organigrama Municipal. Referent als punts 2 i 3, cal destacar que es va aprovar la creació de la Comissió de Govern amb 8 vots a favor, 1 en contra i 1 abstenció, i que les reunions del ple es celebraran l'últim dijous de cada mes.

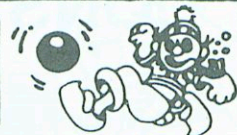
En el punt 4rt es nomenaren els elements del consistori que formaran part de les següents institucions:

- **Consorti Costa Brava: Rafel Bruguera i Carmel Isern.**
- **Comunitat Turística Costa Brava: Carmel Isern**
- **Mancomunitat Alt Empordà: Rafel Bruguera.**
Suplent: Josep Carreras.
- **Mancomunitat Control Mosquits: Rafel Bruguera i Josep Carreras.**
- **Consell Escolar i Junta Econòmica Col.legi P. Empúries: Jordi Boix.**
- **Consell Escolar F.P.: Rafel Bruguera.**
- **Patronat Ràdio L'Escala: Rafel Bruguera, Jordi Boix i Salvador Simon.**
- **Comissió de Festes: Pere Sala.**
- **Dialogant amb l'Associació d'Amics Montgó: Josep Carreras**
- **Patronat Esport Municipal: Consell: Rafel Bruguera, Jordi Boix i Marc Colomeda.**
Junta: Rafel Bruguera, Jordi Boix, Marc Colomeda i J. Lluís Sastre (Pendent de la seva acceptació).
- **Consell Comarcal Esport: Josep Lluís Sastre.**

L'organigrama Municipal es presentarà en el 5è punt de l'ordre del dia i està format de 3 grans àrees: Àrea Social, àrea d'Urbanisme i Serveis i àrea de Govern, Hisenda, Economia i Turisme. Cadascuna d'aquestes àrees tindrà un coordinador o responsable i que serà anomenat en el ple extraordinari del dia 20.

De forma esquemalitzada, l'organigrama amb els apartats de cadascuna de les grans àrees és aquest:

- **Àrea Social: Ensenyament, Cultura, Esport, Sanitat, Serveis Socials, Festes, Joventut i esplai.**
- **Àrea d'Urbanisme i Serveis: Urbanisme i Serveis, Neteja i enllumenat, Embelliment, Cementiri i escorxadors.**
- **Àrea Govern, hisenda, economia i turisme: Govern Local i Règim Interior, Comerç i Consum, Hisenda i Turisme, Protecció Civil, Relacions Ciutadanes, Agricultura, Pesca.**

FUTBOL

L'Assemblea ordinària de socis que en el darrer Escalenc anotàvem pel dia 19 de juny, va tenir lloc finalment una setmana més tard, és a dir el divendres dia 26. L'ordre del dia era el següent: 1) Estat de comptes i situació econòmica actual. 2) Comentari esportiu de la darrera temporada 86/87. 3) Planificació de la temporada 87/88. 4) Reestructuració de la Junta Directiva. 5) Precs i preguntes.

Més o menys seguint aquest ordre farem un breu comentari: S'ha acabat la temporada amb un dèficit superior al mig milió de pessetes atribuït a la poca dedicació en les qüestions de propaganda, degut, com ja apuntàvem el mes passat, al reduït nombre de components de la Directiva del F.C. l'Escala. Quan al comentari esportiu de la finida temporada, direm que els BENJAMINS varen quedar campions del seu grup, els ALEVINS –que al final posarem els darrers resultats– aconseguen el tercer lloc, els INFANTILS assolien una classificació regular, els JUVENILS aconseguiren conservar la categoria Preferent, el TERCERA REGIONAL, després d'un mal començament va consolidar la seva actuació acabant en novena posició amb 36 punts +2, (16 partits guanyats, 4 empatats, 14 perduts) i el PRIMERA REGIONAL, tenint en compte la plantilla de jugadors de què disposava, només podem donar-li una valoració regular, doncs el setè lloc amb 14 partits guanyats, 8 d'empatats i 12 de perduts amb 36 punts +2 havia d'haver-se millorat. Vàrem ser un equip molt realitzador amb 70 gols, superats només per l'Anglès i empatats amb el Palafrugell. Pel que fa a individualitats, Magaldi amb 23 gols, quedava a un sol gol del primer –Lluís del Roses– mentre que Montserrat i Gabi en comptabilitzaven 15 i 13 respectivament. Pel que fa a la propera temporada l'Entitat continuarà fent-se càrrec de totes les categories amb responsables que diferiran poc dels de la temporada passada. En Pere Gardella ha deixat de formar part de la Junta a la qual hi han entrat aquests nous components: Josep Franconetti, Jordi Piqué, Lluís Parramon, Josep Bruguera i Antoni Jodar. Sense que sigui completa ni definitiva –ja tindrem ocasió de confirmar-ho– anotem la relació de variacions de components del primer equip del F.C. l'Escala. **Baixes:** Adroher, Barceló I, Barceló II, "Fede" Castells, Palomeras, "Gabi" Sabater, Sillero i Caparrós I (aquest darrer per haver-se d'incorporar al servei militar). **Altes:** Bartrina (procedent del Cristinenc), German (procedent del Vilobí) i sortits del juvenil per haver passat l'edat reglamentària, Mas, Colomer, Feixas, Caparrós II, Salabert i Pons. La competició començarà el 13 de setembre per acabar el 5 de juny i en el grup on hi figura l'equip escalenc hi prendran part els següents conjunts: Anglès, Roses, Palafrugell, Cassà, Sabat, l'Escala, Arbúcies, Farners, Montagut, Cristinenc, Massanet, Borrassà, Bisbalenc, Torroella, Coma Cors, Hostalric, Besalú i Llagostera. Tenim doncs, tres novetats en relació amb l'any passat, ja que l'Abadessenc i el Ripoll, primer i segon classificats pujaren a preferent, el canvió directament i el segon després de guanyar la promoció, mentre baixava el Salt cuer. Han ocupat els seus llocs Torroella i Coma Cros vencedors dels respectius grups de Segona Regional, i l'Hostalric que després d'una sèrie de polèmics partits de promoció perdia la categoria Preferent.

DARRERS RESULTATS DEL "ALEVINS" EN PARTITS DEL MES DE JUNY

Dia 6 Verges – l'Escala 3-1
 Dia 13 l'Escala – Aro 1-1
 Dia 18 Palamós – l'Escala 1-3
 Dia 21 La Pera – l'Escala 1-0
 Dia 28 l'Escala – Palafrugell 1-0

CLOENDA DEL XVIII CURSET D'ENSENYAMENT DE BALLAR I COMPTAR SARDANES

Amb una excursió a la Muntanya Santa de Montserrat, monitors i participants al XVIIIè curset d'ensenyament portat a terme a la nostra vila, tancaren la temporada en la qual s'han celebrat vint-i-una sessions amb un total de 1.107 assistents, el

que dóna una mitjana de 21 per sessió. Una invocació i l'ofrena d'un banderí a la Verge Bruna, foren colofó de la diada d'esbarjo i comiat.

SARDANES

Les ballades d'estiu han començat enguany el dia 17 de juny, amb intervenció de la cobla **Foment**, actuació que, per cert, vàrem conèixer per mitjà de les informacions sardanistes, ans que fossin repartits els cartells anunciadors.

L'altra ballada del mes de juny, la del dia 24, tenia la **Ciutat de Girona** com a intèrpret. Les programades per a la resta de l'estiu 1987 són aquestes: **Mes de juliol:** dia 1 **La Flama de Farners**, dia 8 **Ciutat de Girona**, dia 16 Festa del Carme, que tindrà lloc l'Homenatge a la Vellesa, la Processó i els altres actes habituals de la diada, **Costa Brava**, dia 22 **Foment** i dia 29 **Principal de Llagostera**. **Mes d'agost:** dia 5 **Ciutat de Girona**, dia 12 **Principal de Llagostera**, dia 19 **Principal de Banyoles** i dia 26 **La Flama de Farners**. **Mes de setembre:** dies 2, 3, 4 i 5 Festa Major, dia 11 "diada de Catalunya" **Principal d'Olot** i dia 12 "Nit de la Sardana" **La Flama de Farners i Foment**.

El dia 20 de juny va tenir lloc a Riells de Dalt, amb participació musical de la cobla-orquestra **Selvatana** que va amenitzar la ballada de sardanes de la tarda i el ball de nit, la portada a terme dels actes organitzats en record de LA PRINCIPAL DE L'ESCALA. Resumim el comentari que el diari "Los sitios" en feia el mateix dia de la celebració: "Avui tindrà lloc a l'Escala l'acte d'homenatge a l'antiga cobla de la vila i única en la seva història, avui ja desapareguda, la Principal de l'Escala. Els actes consistiran en el descobriment d'un monument que s'instal·larà en una plaça de Riells, construïda fa uns anys i que encara no té nom, per la qual cosa des d'avui passarà a ser coneguda com la plaça de la Principal de l'Escala, reconeixent-se, així, públicament, els més de quaranta anys d'existència d'aquesta formació musical. El monument és un bloc de pedra que portarà gravada una imatge del dibuixant escalenc Francesc Xavier Vila i Mitjà que representa una composició de motius musicals i mariners entre els quals destaca la silueta de l'orquestra sobre un vaixell. A l'acte del descobriment del monument i d'inauguració de la nova plaça, organitzat per l'Agrupació Sardanista "Avi Xaxu", serà presidit per les autoritats locals, encapçalades per l'alcalde, Rafael Bruguera, amb assistència dels membres del conjunt que encara són vius".

BILLAR AMERICÀ

La ciutat de Terrassa va aplegar als guanyadors de les diverses competicions celebrades, per tal de posar en joc el títol estatal de modalitat. Aquesta prestigiosa distinció va assolir-la l'escalenc Joan Palau i Bofill, qui després de salvar totes les eliminatòries, superava a la final al representant de les Illes. A més del títol, trofeu i compensació econòmica, vàries invitacions, així com ofertes per a participar en campionats i exhibicions i naturalment innombrables felicitacions –a les que ens permetem afegir la nostra més cordial i sincera– han premiat la gesta d'en Joan.

TEATRE

En vetllada organitzada per l'Associació de Jubilats de l'Escala, a les sis de la tarda del dissabte 20 de juny, a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, el grup teatral "Oratge" de la Llar dels Jubilats de Lloret de Mar, posava en escena l'obra còmica i musical "AIXÒ ÉS LA PERA"

CANT CORAL

El diumenge dia 14 de juny a 3/4 de dotze del matí, va oferir una actuació en el marc de l'Església Parroquial de la nostra vila, el Cor de l'Ateneu de Sant Feliu de Llobregat, amb interpretació d'un variat i escollit repertori.

PUBILLA DE L'ESCALA

Organitzada per la Comissió de Joves del C.E.R., el dissabte dia 27 de juny tenia lloc a la Sala de l'estatge social, la REVETLLA de Sant Pere, amenitzada pel grup "TERRA-MAR i...", en el decurs de la qual va fer-se l'elecció de la Pubilla de l'Escala 1987 i les seves dames d'honor, distincions que varen recaure, respectivament, en les senyoretes Mònica Llop i Oliveras, Miriam Pérez i Garriga i Neus Rodríguez i Llistosella. Enhorabona!

REVETLLA DE SANT JOAN

Com cada any, la clàssica de les Revetlles, la de Sant Joan, va promoure diverses organitzacions, i en el Camp dels Pilans no va mancar-hi l'animació que ja és habitual en la diada. El ball popular, -després d'encendre la foguera tradicional-, amb intervenció del grup "SOL IXENT", fou molt concorregut.

CANTADA D'HAVANERES

La que ja ens permetem qualificar com a tradicional cantada d'havaneres que aplega al Port d'en Perris, de la nostra vila, una nombrosa concurrència oferint un meravellós espectacle, és programada aquest any pel dijous dia 6 d'agost, a les 10 del vespre. Patrocinada per l'Ajuntament de l'Escala, organitza la Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca amb la col·laboració de la Comissió de Festes, tindrà la participació del grup "PORT-BO", juntament amb els escalencs "OREIG DE MAR" i "ELS PESCADORS DE L'ESCALA". Hem estat informats que aquesta edició serà dedicada "a la gent del mar" i que es té pensat instal·lar un estand en el recinte on es podran adquirir objectes típics i tradicionals.

PER UNA EXPOSICIÓ DE "L'ESCALA I EL MAR"

A vosaltres, escalencs!

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament sent grat a participar-vos, benvolguts conciudadans, un suggeriment que ha sorgit per tal de muntar una exposició que sigui una mostra del que ha representat el mar per a l'Escala, que és tant com dir la història de la població en relació amb el seu element vital.

Es tracta, com podeu veure, d'un projecte d'envergadura que fa de mal dir la importància que pot assolir. Tot depèn de l'interès que desvetlli i de la voluntat que hom hi posi per tirar-lo endavant, però creiem que val la pena provar de dur-lo a terme. Per començar, la recerca i arplega d'elements d'índole diversa susceptibles d'ésser consevats, ja suposa una tasca transcendent i, comsevulla, de gran utilitat des de la perspectiva històrico-cultural: documents,

pintures, il·lustracions, fotografies; eines, ormeigs, utensilis, qui sap si fins i tot embarcacions. Quantes peces dignes de salvaguarda solen desaparèixer per sempre si no es presenten ocasions d'evitar-ho com la que exposem! És ben sabut que molts objectes que, com aquell qui diu, eren d'utilitat fins ahir, avui ja fan nosa i hom se'ls treu de sobre de qualsevol manera, o bé destruint-los o bé donant-los al drapaire, sense parar esment que els fòtils que llença poden adquirir amb el temps un valor inapreciable per la seva raresa o pel testimoni que enclouen.

I encara hi ha més. Si aquesta exposició es fa i té l'èxit que esperem, pot ser l'origen d'un altre projecte més ambiciós, com és el d'un futur museu amb què l'Escala serviria digna memòria del seu passat i enriquiria el patrimoni artístic i cultural amb el material recollit ben classificat i agençat.

És una empresa en la qual ha de poder participar tothom. Tota persona que s'hi senti atreta i desitgi col·laborar es pot considerar inclosa, sense més, en l'organització i és pregada d'assistir a les reunions que seran convocades públicament amb aquesta finalitat.

L'Escala
Comissió de Cultura

CENTRE D'INICIATIVES I TURISME DE L'ESCALA I EMPÚRIES

El passat dia 28 de Maig va tenir lloc la presentació per part del C.I.T. a les empreses directament vinculades a la promoció turística de l'Escala, del Vídeo de l'Escala-Empúries.

La confecció d'aquest vídeo va ser encarregada pel C.I.T. al que és gran professional de la càmera, corresponsal de T.V.E. a Girona Sr. Narcís Sans.

El Sr. Narcís, persona molt vinculada de tota la vida a l'Escala i bon coneixedor de la seva gent, ens ha efectuat un treball sota les directrius esquemàtiques del C.I.T., que a més de ser molt comercial és un documental molt reeixit de la Vila.

Els comentaris que fins ara ens han fet, han estat molt elogiosos en general, i entre ells ens plau comptar amb els del Director General de Turisme de la Generalitat de Catalunya, Sr. Miquelsants.

El text en català, creació del Sr. Sants, ha estat traduït al castellà, francès, anglès i alemany.

El preu de venda de sortida, especialment estudiat de cara a donar-ly una màxima difusió, es de només 2.800 ptes. Tothom qui estigui interessat en l'adquisició d'una o més còpies, ens pot passar l'encàrrec a l'oficina del C.I.T. Les podem facilitar tant en versió V.H.S. com en Betamax.

D'aquest primer vídeo de 24 minuts de durada se'n ha fet un resum de només 8 minuts, tipus videoclip, acompanyat d'una rítmica banda musical i que resulta molt apte per a promocions comercials.

D'aquesta segona versió n'hem proporcionat varies còpies a Aviotel, agència de viatges majorista de la companyia d'aviació Iberia, per a la seva projecció durant els vols transoceànics que organitza la citada agència.

Val a comentar que en un d'aquests vols que amb destí Nova-York va organitzar Aviotel per als agents de viatges i representants dels mitjans de comunicació Gironins, els passatgers varen degustar les nostres típiques anxoves, prèviament ofertes pel C.I.T. La repercussió no s'ha fet esperar. El fet ha estat recollit i elogiosament remarcat en la crònica del corresponsal del prestigiós setmanari Editur, la revista de més tirada en el nostre país, d'entre les dedicades al sector turístic.

(Demanem disculpes pel retard en publicar aquesta informació del C.I.T., la qual, per manca d'espai, no va poder sortir a l'Escalenc del mes passat).

Quan solament li mancaven cinc mesos per arribar a complir els 105 anys, el propassat dia 22 de juny moria a Girona, on residia darrerament, l'escalenc Pere Callol i Tutau (e.p.r).

El dia 4 d'aquest mes va tenir lloc el traspàs, a l'edat de 90 anys, del Dr. **Jesús Ma. Isern i Galceran**, metge de moltes generacions d'escalencs. Persona molt estimada i respectada per tots, la seva mort ha estat molt sentida.

Des d'aquestes pàgines volem transmetre el nostre sentit condol als seus familiars.

Descansi en pau.

El Consell de Redacció

TENNIS TAULA

Una vegada hem acabat la competició oficial de la temporada 86-87, fent una mica de balanç, podem parlar d'una molt bona actuació del primer equip –jugant a la 2ª divisió nacional la promoció d'ascens a 1ª i obtenint una brillant sisena plaça als Campionats de Catalunya Absolutos– mentre que l'actuació dels equips inferiors ha tingut força que desitjar, especialment l'equip juvenil. A la categoria infantil, la discreta classificació no ho és tant si tenim en compte que la major part dels jugadors actuaven per primer any com a federats i acabaven de començar, cosa que fa concebir fundades esperances de cares a la propera temporada.

En relació al primer equip, estem en el dubte de si l'any vinent jugarem a primera o a segona divisió nacional. Assabentats que hi ha alguna vacant a la primera, i donada la privilegiada condició d'equip que la temporada anterior va promocionar, hem formulat la corresponent petició a la Federació espanyola de tennis taula, la qual ens ha contestat que donaven la deguda tramitació a la sol·licitud i que més endavant tindrem una resposta definitiva.

La darrera prova provincial que s'ha disputat és la de dobles terceres i en ella Xavier Cortal i Josep Ma. Guanter s'han classificat en segon lloc.

També Josep Ma. Guanter, en la prova individual, i David González, aquest jugant alguns partits amb l'equip infantil del Club Natació Figueres, varen participar en els Campionats de Catalunya

Infantils i Juvenils que es jugaren a Mollerusa els dies 20 i 21 de juny.

El nostre equip infantil, tercer en el provincial gironí per equips, ha intervingut recentment, els dies 1, 2, 3 i 4 de juliol als Campionats d'Espanya Infantils que tiguereu lloc a Badalona. Els nostres representants –que s'han fet mereixedors a tal honor en el seu primer any de jugadors– han estat en David González i l'Albert Surrell, de 12 i 13 anys, respectivament. La discreta plaça que ocuparen –la núm. 50 entre 64 equips– no és obstacle, però, per a valorar com a remarcable –segons testimonis presencials– l'actuació dels escalencs en el primer any de competició, premi a una temporada en la qual –a diferència d'altres companys, malauradament– han entrenat constantment i els progressos no s'han fet esperar. Ells i els altres saben que, de seguir en aquesta línia, els qui som responsables de la secció, malgrat les dificultats, farem els possibles per a no negar-los-hi cap oportunitat.

Precisament, del 6 al 17 de juliol els nens David González, Jaume Sues, Johnatan Vilà i Pere Riembau estan prenent part en un "stage" de tennis taula a Perpinyà, en el qual s'hi combinen la preparació tècnica diària, les estones de joc lliure, algun que altre torneig i, també temps per a l'esbarjo i la diversió. Esperem que els sigui profitós i divertit.

I també, abans de cloure, recordarem que un any més la nostra secció té cura de confeccionar el programa-llibret de la Festa Major.

F. Guanter

RESULTATS DELS PARTITS DE FUTBOL-SALA:

GRUP A:

	GLOBERS	JUDITH	TREVI	CAIXA	POPUL.	GUANT.	ESCAL.	J	G	E	P	GF	GC	P
GLOBERS	-	1-2	5-4	7-2	6-2	5-5	11-3	6	4	1	1	35	18	9
JUDITH	2-1	-	9-4	3-2	4-7	5-8	11-5	6	4	0	2	34	27	8
TREVI	4-5	4-9	-	10-7	5-1	9-8	14-2	6	4	0	2	46	32	8
CAIXA	2-7	2-3	7-10	-	9-7	11-7	13-7	6	3	0	3	44	41	6
POPULAR	2-6	7-4	1-5	7-9	-	7-4	10-7	6	3	0	3	34	35	6
GUANTER	5-5	8-5	8-9	7-11	4-7	-	14-4	6	2	1	3	46	41	5
ESCALENCs	3-11	5-11	2-14	7-13	7-10	4-14	-	6	0	0	6	28	73	0

Classificats: GLOBERS, JUDITH i TREVI.

GRUP B:

	ROSER	EUROG.	JUVENT.	PESC.	AMICS	RÀDIO	AJUNT.	J	G	E	P	GF	GC	P
ROSER	-	4-3	5-0	6-0	8-5	12-1	16-3	6	6	0	0	51	12	12
EUROGAME	3-4	-	9-7	5-5	6-2	5-4	17-5	6	4	1	1	45	27	9
JUVENTUTS	0-5	7-9	-	5-4	4-3	3-2	14-4	6	4	0	0	33	27	8
PESCADORS	0-6	5-5	4-5	-	7-3	6-3	17-1	6	3	1	2	39	23	7
AMICS	5-8	2-6	3-4	3-7	-	12-4	15-2	6	2	0	4	40	31	4
RÀDIO	1-12	4-5	2-3	3-6	4-12	-	7-5	6	1	0	5	21	43	2
AJUNTAMENT	3-16	5-17	4-14	1-17	2-15	5-7	-	6	0	0	6	20	86	0

Classificats: ROSER, EUROGAME i JUVENTUTS.

ELIMINATÒRIES

EUROGAME - JUDITH	5-2
GLOBERS - JUVENTUTS	8-4
ROSER - TREVI	6-2
ROSER - GLOBERS	1-1
ROSER - EUROGAME	2-3
EUROGAME - GLOBERS	6-9

Campió: GLOBERS. Sub-campió: ROSER- 3r.
Classificat: EUROGAME.

ELIMINATÒRIES

PESCADORS - ESCALENCs	14-3
AJUNTAMENT - CAIXA	1-21
RÀDIO - POPULAR	3-15
AMICS - GUANTER	3-7
GUANTER - PESCADORS	7-7
CAIXA - POPULAR	10-3
PESCADORS - CAIXA	3-13

I TORNEIG LOCAL DE FUTBOL-SALA

El recent inaugurat Pavelló Municipal d'esports ha estat el marc adient de la celebració del I Torneig local de futbol-sala. Durant unes tres setmanes, el pavelló ha acollit diàriament un nombrós públic que vibrava amb el joc dels 14 equips participants. L'organització ha estat del Patronat Municipal de l'esport. Es varen fer dos grups de 7 equips, dels quals se'n classificaven tres per cada grup. Els 6 classificats varen jugar entre ells en un play-off pel títol de campió. Els vuit equips no classificats també jugaren unes eliminatòries pel títol de consolació.

El quadre d'honor ha estat aquest:

Campió:	GLOBERS
Sub-Campió:	ROSER
3r. class.	EUROGAME
1r. class. play-off	CAIXA
2n. class. play-off	PESCADORS
Premi esportivitat	ESCALENCs
	iAJUNTAMENT
Màxim golejador	J. Ma. BRUGUÉS

Campió: GLOBERS

Sub-Campió: ROSER

3r Classificat: EUROGAME

Equip classificat grup A: TREVI

Equip classificat grup A: Judith DAVIS

Equip classificat grup B: JOVENTUTS

Fotos: Jordi Piqué

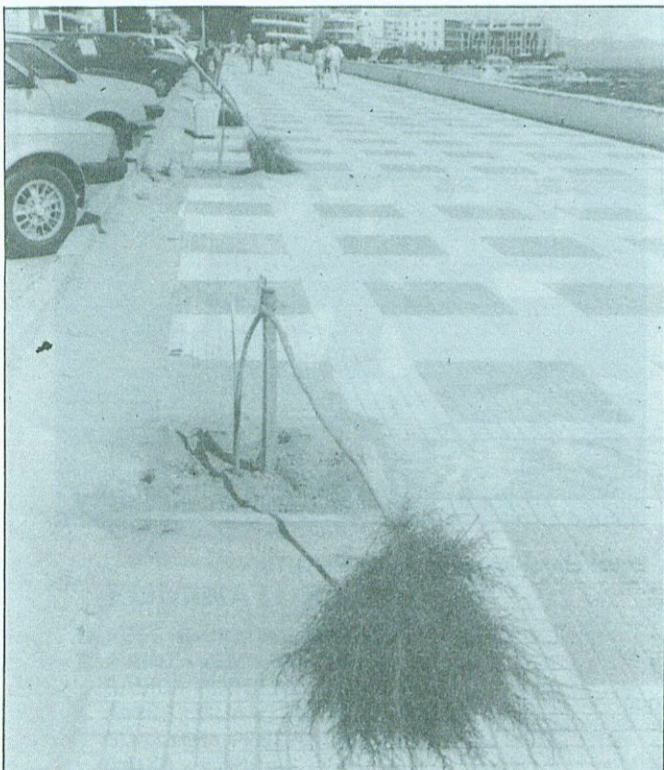
DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'accepció, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

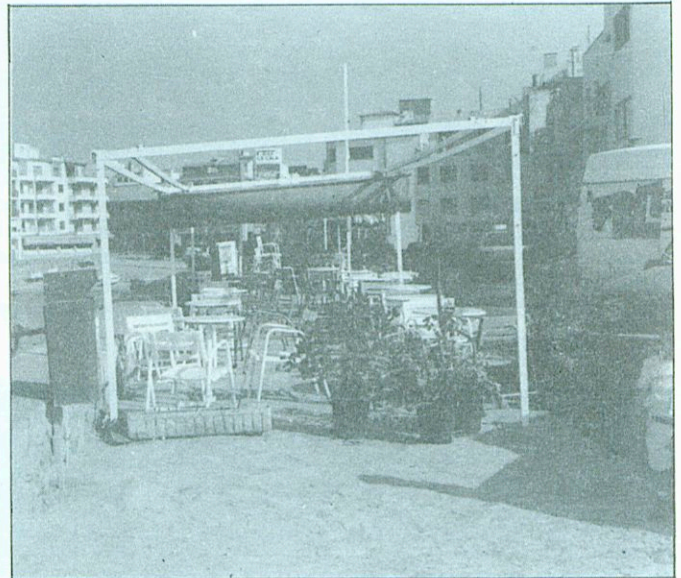

Un **Mirall convex** evitaria possibles topades en aquesta cantonada amb quasi nul·la visibilitat.

Com ja assenyalàvem l'any passat, l'espai destinat als passejants de la Platja (del poble) i de la Riba, (un vertader formiguer a l'estiu), s'ha de reconèixer que la majoria dels estiuencs l'ignora i que, a més, no es veu degut a la pròpia gentada i a les terrasses dels cafès. ¿No es podria enginyar un procediment que permetés d'encarrilar-hi la multitud, evitant així el perill del trànsit locomotriu i disminuint-ne el desgavell?

UNA DE LES DARRERES BRETOLADES.

I els vianants... per on passem, mestres??

La consideració com a zones d'aparcament amb temps limitat, o **zones blaves**, als carrers centrals de la vila, és una bona idea –sugerida per l'**Escalenc** ara fa aproximadament un any– sempre que s'exigeixi el seu acompliment amb tot **rigor**. En cas contrari es convertirà en un altre exemple de poca seriositat que incitarà, encara més, a no respectar la resta de normes establertes. Considerem que el millor sistema per vàries raons, era el dels testos de plantes, malgrat les protestes dels incomformistes de sempre.

M

A qui incumbeix el manteniment del segon solàrium de la platja dels Riells, aquell que té uns garatges a sota? Les baranes en són rovellades al màxim, les parets brutes, l'accés ple de sorra, les portes en estat desastrós, etc. No sé si hi ha molts escalencs que sàpiguen que aquell sector, al llarg de la platja, són els Camps Elisis escalencs, tanta n'és la gernació que hi transita. I aquell solàrium ens fa caure la cara de vergonya.

Per altra part, s'han pintat passatges zebraats per a travessar la dita avinguda, acció indispensable per anar a la platja. Bon treball! però d'altres corredors tant o més imprescindibles manquen per marcar, sobretot en cruïlles i les vies Figueres, Palau, Montgó i Riells

INVITACIÓ

L'**Escalenc** es complau en oferir les seves pàgines al anònim pseudo-literat frustrat que es dedica a mostrar-nos les seves habilitats embrutant amb els seus «grafitti» les parets, bancs, portals i tota mena d'espai buit que se li presenta pel davant. Al publicar-li el fruit del seu enginy, l'ajudarem a encarrilar la seva vocació i, pel mateix preu, contribuirem a mantenir neta la nostra vila, que falta li fa. Apa, noi, anima't!!!

UN XIC DE TOT ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

REFRANYS DE MAR

- Amaina la gàbia, si del port et crida l'àvia.
- Una cosa és vogar, i l'altra és carenar.

GRANS DE SENYS

- Les tres coses més difícils de la vida són: Guardar un secret, oblidar una ofensa i fer bon ús del seu lleure. (Chilon, un dels savis de Grècia).
- Si esteu desmoralitzat, feu alguna cosa. Si ja heu fet alguna cosa, feu una altra cosa. (E.E.C.).

ACUDITS

- Noil, he trobat una perla enorme en una ostra.
- A veure!
- No; l'he tirada; no valia res; ni tan sols tenia forat per a enfilar-la.

Al restaurant, un client, al veure la nota (molt inflada) que li presenta el mosso, demana per veure al patró:

- No feu cap preu reduït per a un col·lega?
- Per què?, teniu un restaurant?
- No; però sóc un lladre.

CONSELLS DOMÈSTICS

Si, en afeccionat, heu de serrar fusta, no lubrifiquen la fulla amb oli ni amb grassa, perquè se us inflaria la fusta i us l'embrutaria. Unteu la làmina amb la cera d'un tros de ciri o de candela

Si voleu evitar que els vidres de la cuina o de la sala de bany se us entelin amb els vapors, passeu-hi un drap untat amb unes gotes de xampú; una vegada eixugats, el baf no s'hi fixarà.

CURIOSITATS

NOTÍCIES DEL MÓN... ARA FA VINT ANYS

Juliol de 1967: El campió mundial dels pesos pesats, **Cassius Clay**, es nega a servir en l'Exèrcit de EE.UU -que en aquests moments pot implicar una participació en la guerra del Vietnam- com a objector de consciència.

- Han estat arrasades per les flames, 40.000 Hs. en la zona **Lloret-Sant Feliu de Guíxols**.

- Mor, en plena cursa ciclista del Tour, el corredor número u de Gran Bretanya, **Tom Simpson**, quan escalava el Mont Ventoux, a conseqüència del "doping". Segons l'informe mèdic, l'escalador havia ingerit una excessiva quantitat d'anfetamines.

- Per primera vegada el Papa de Roma ha posat els peus a la capital del cisma. El Papa ha anat a Istambul, Constantinopla. Es considera que amb aquest gest, **Pau VI** ha donat un gran pas cap a la unitat dels cristians.

- L'espanyola **Paquita Torres** ha estat coronada a Niza, Miss Europa 1967.

- Ha mor, als 60 anys, **Alfred Krupp**, un dels homes més rics del món.

- A Nigèria ha esclatat la guerra entre la província de Biafra i les altres províncies confederades.

- Amb la frase "Vive le Quebec libre" Gaulle provoca un escàndol en el Canadà francès.

- És segrestat el polític congolès Tshombé, resident a Espanya, quan es dirigia d'Eivissa a Palma en un birreactor britànic privat.

NO DIGUEU:

Cumpleanys
Cunya
Cupó
Curar

DIGUEU

Natalici, aniversari, fer els anys
Falca, tascó
Quota
Guarir (retornar la salut)
Curar (aplicar remeis)
Cursetistes
Cursets
Adober, blanquer, assaonador
Colrat (pel sol)
Corba, revolt
Culler, llossa, cullerot
Coltell, ganiveta, fulla d'afaitar

Cursillistes
Cursillos
Curtidor
Curtit
Curva
Cutxarón
Cutxilla

GASTRONOMIA

CRÊPES (o fulles de forment)

Per a 5 persones (a raó de 4 crepes cada una)

Temps de preparació: una hora

Temps de cocció: una hora

Ingredients: 30 g de farina de blat negre (o de sarraí), 350 g de farina de forment, 100 g de mantega estovada (un xic salada), 110 g de sucre fi, 3 ous grossos, 1/4 de litre d'aigua, 1/2 litre de llet i 1 gotet de rom (5 cl).

Ficar les farines en un cassó. Fer-hi al centre un cràter. Posar-hi els ous (amb clara) i batuts, i el sucre. Començar a preparar la pasta amb una mica d'aigua i afegir-hi, després, poc a poc, la llet fins a obtenir una pasta llisa. Incorporar-hi la mantega estovada i el rom. Rectificar, si cal, la consistència de la pasta afegint-hi aigua, a fi de què no quedi ni massa fluïda, ni espessa; si és massa aigualida, al bullir es disgregaria; si és espessa, no serà tan bona, car la gràcia de la crêpe resideix en la seva finor.

En una paella de fons gruixut (a falta d'un utensili especial que existeix) on hi haureu fet fondre a foc viu una bala (com una avellana) de mantega, vesseu-hi la quantitat necessària de pasta fent de manera que el fons de la paella sigui cobert d'una finíssima capa. Feu coure a foc viu potser un minut, procurant que la galeta no se us torri; gireu-la i feu coure l'altre costat i treieu-la abans de què no enrojoli. Procediu de la mateixa manera fins a acabar la pasta; (unes 20 crêpes). No oblideu de greixar la paella quan calgui.

Podeu servir-les amb sucre fi, o amb confitura, o amb xocolata desfeta. O, també, amb formatge fos, o amb ou ferrat, etc. Pràctic pel sopar.

PER UNA ESCALA NETA...

TINGUES CURA QUE EL TEU GOS NO EMBRUTI ELS CARRERS

PER UNA ESCALA NETA...

UTILITZA ELS CUBELLS DE LES ESCOMBRARIES

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Nº 65

